

Moștenirea părinților noștri

9 iunie 2005

Gili Cârstea

Ieremia vede un timp în viitor când omenirea va înțelege că religiile ei, spiritualitatea, tradiția, cultura, fiecare în parte și toate la un loc, nu au fost decât amăgire și idolatrie:

“Doamne, tăria, cetățuia și scăparea mea în ziua necazului! Neamurile vor veni la Tine de la marginile pământului, și vor zice: „Părinții noștri n-au moștenit decât minciună, idoli deșerteți, care nu sunt de nici un ajutor! Cum poate omul să-și facă dumnezei, care nu sunt dumnezei?” - De aceea iată că le arăt, de data aceasta, și-i fac să știe puterea și tăria Mea; și vor cunoaște că Numele Meu este Domnul” (Ier 16:19-21).

Excelentă mărturisire, venind din partea “neamurilor.” Ne-am dori să vină cât mai repede acest moment magic al recunoașterii că omenirea nu a moștenit decât minciună cu privire la Dumnezeu și căile Sale. Spiritul Profeției ne ajută să înțelegem de unde ne vine această moștenire:

“Caracterul lui Satana nu a fost descoperit cu claritate îngerilor și lumilor necăzute decât la moartea lui Hristos. Marele apostat s-a înfășurat cu amăgire în așa măsură, încât nici făpturile sfinte nu au înțeles principiile lui. Ei nu au văzut cu claritate natura rebeliunii lui” (DA 758).

Este uluitor, nu? Cum să nu înțeleagă principiile lui, urmărind timp de patru mii de ani cum cohortele lui prăpădesc pământul? Lumile necăzute nu au văzut crima lui Cain, chiar la poarta Edenului pierdut? Nu au văzut potopul, Sodoma și Gomora, războaiele în care Israel era măcelărit sau măcelărea alte popoare, ura, violența, minciuna și decadența familiei omenești? Ba da, le-au văzut și s-au cutremurat. Dar nu au reușit să discearnă că la originea lor se află mâna sau principiile marelui apostat. El și-a camuflat operațiunile cu atâta artă, încât chiar îngerii și lumile necăzute au fost făcute să creadă că Dumnezeu este la originea acestor devastări. Până la răstignirea lui Hristos, universul a fost amăgit să creadă varianta lui Satana despre caracterul lui Dumnezeu. Tehnicile lui de tip mafiot, beneficiind de tot arsenalul minciunilor diavolești, au lăsat impresia că Dumnezeu declanșează, direct sau indirect, evenimente și acțiuni capabile să producă distrugeri de vieți omenești.

Dar odată cu viața și răstignirea lui Hristos s-a produs o breșă în perdeaua groasă de fum care ascundea operațiunile demonilor în viața pământenilor. Hristos a reușit să strice lucrările diavolului în sensul că El a reacționat complet atipic la legea păcatului și a morții care controla natura umană. Atunci când a fost stimulat să reacționeze violent, El S-a purtat cu blândețe, cu umilință. Când a fost arestat nu S-a împotrivit, deși ucenicii erau pregătiți pentru folosirea forței. Purtat prin tribunale fără vină, lucru constatat chiar de romani, El nu S-a plâns și nu a făcut recurs. Nu a încercat să evadeze din arestul poliției și nu a mitraliat garda romană care îl atârna pe cruce. De pe buzele Lui nu a ieșit nici un blestem contra demnitarilor din Sinedriu. Nu a făcut nici o remarcă la sforile pe care Satana le trăgea în culise. Fiul omului descoperea universului caracterul Tatălui.

Lumile necăzute au înțeles atunci, dar omenirea a continuat să transmită din generație în generație bagajul de minciuni despre Dumnezeu prin religie, tradiții, cultură și educație. Istoria omenirii așteaptă încă un eveniment de aceeași magnitudine, când Mireasa lui Hristos va ajunge să prezinte în fața lumii caracterul lui Dumnezeu, slava Sa în toată splendoarea ei. Ioan spune că un înger se va coborî din cer, iar pământul va fi luminat de slava neprihănilor lui Hristos. Arhitectura monumentală a minciunilor religiei false va fi expusă în toată hidoșenia ei, iar omenirea va fi uluită de orbirea profundă care a împiedicat-o să vadă amăgirile lui Baal cu privire la caracterul lui Dumnezeu.

Nu ar fi sarcina principală a urmașilor lui Hristos să strice lucrările diavolului demascând moștenirea de minciuni și idoli deșerți care orbesc viziunea lumii, și chiar a bisericii, despre caracterul lui Dumnezeu?